

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
У 6119/06
14.11.2007. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Олге Ђуричић, председника већа, Обрада Андрића и Томислава Медведа, чланова већа, са саветником Надеждом Николић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца АА, ради поништаја решења Фонда за социјално осигурање војних осигураника Београд Уп-2 број 482/06 Сп.број 056028 од 02.10.2006. године у предмету усклађивања пензије, у нејавној седници већа одржаној дана 14.11.2007. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба СЕ УВАЖАВА и ПОНИШТАВА решење Фонда за социјално осигурање војних осигураника Београд Уп-2 број 482/06 Сп.број 056028 од 02.10.2006. године.

Образложење

Оспореним решењем одбијена је жалба тужиоца изјављена против решења Фонда за социјално осигурање војних осигураника Сп.бр.056028 од 22.08.2005. године. Наведеним првостепеним решењем у ставу I изреке тужиоцу је усклађена пензија на 3842,680 бодова односно у висини од 85% од пензијског основа почев од 01.08.2004. године, с тим да ће, на основу одлука министра одбране број 762-2 од 21.10.2004. године и 1169-1 од 13.05.2005. године, исплата по овом решењу бити извршена у складу са обезбеђењем новчаних средстава – став други диспозивита решења.

Тужилац тужбом оспорава решење туженог органа и предлаже да се оно поништи. У тужби наводи да му није признато право на увећање накнаде због вршења командне или руководеће дужности. Истиче да ни првостепени ни тужени орган нису правилно и потпуно утврдили чињенично стање јер је он у тренутку пензионисања обављао руководећу дужност као ___ за ЈНА, односно да се налазио на челу ____. Истиче да је до 30.04.1970. године био ангажован на руководећој функцији ___ ЈНА на челу ___ и руководио је пословима и задацима ____. У вези са тим истиче да је 17 година провео у чину потпуковника грађевинске службе, те да је обављао руководећу војну службу због чега му припадају бодови за руководећу дужност.

У одговору на тужбу тужени орган остао је при разлозима из оспореног решења и предложио да се тужба одбије.

Након разматрања списка предмета, навода тужбе и одговора на тужбу, Врховни суд Србије је нашао да је тужба основана.

Из списка предмета и образложења оспореног решења произлази да је првостепени орган поступајући по захтеву тужиоца за усклађивање пензије у складу са Уредбом о изменама и допунама Уредбе о платама и другим новчаним примањима професионалних војника и цивилних лица у ВЈ ("Службени лист СЦГ", бр. 35/04) извршио усклађивање пензије тужиоцу на 3.842,680 бодова односно 85% од пензијског основа, почев од 01.08.2004. године, а према важећим елементима пензијског основа тако да је тужиоцу као војни додатак утврђено право на 8% од основне плате због тежине, карактера и трајања рада, односно посебна накнада, али нису признати бодови због вршења командне или руководеће дужности. Тужени орган одлучујући по жалби прихватио је у свему разлоге изнете у првостепеном решењу, налазећи да је тужиоцу правилно извршено усклађивање пензије на основу члана 9. став 1. тачка 4. Уредбе о изменама Уредбе о платама и другим новчаним примањима професионалних војника и цивилних лица у Војсци Србије и Црне Горе ("Службени лист СЦГ", бр. 34/04), и тачком 5. став 1. истог члана. При томе се тужени орган позива на акте Персоналне управе од 26.01.2005. године и Министарства одбране Управе за кадрове од 31.03.2006. године, према којима је утврђено да је тужилац у последњем месецу пре престанка службе био на располагању у __ управи те да не постоји доказ да је тужилац у последњем месецу пре престанка војне службе био вршилац дужности командне или руководеће, који има у виду члан 2. став 1. тачка 5. наведене Уредбе.

Међутим, по оцени Врховног суда Србије, основано се оспорава законитост решења туженог органа. Ово са разлога што ни првостепени ни тужени орган нису у поступку утврдили све чињенице које су од значаја за доношење решења о усклађивању пензије тужиоцу, јер нису прибавили доказе на основу којих би се на несумљив начин утврдило да тужилац у време престанка службе није обављао руководећу или командну дужност. Докази на које се позвао тужени орган у образложењу оспореног решења нису довољни, јер се из ових доказа не види коју је дужност тужилац обављао у време пре пензионисања, а што тужени орган закључује у оспореном решењу. Тужилац је у жалби, као и сада у тужби, истакао да је био главни ____, као и да је руководио ___ за ЈНА, а које наводе тужени орган није проверио, нити је оценио

у оспореном решењу, чиме је поступио супротно одредби члана 233. став 2. ЗУП-а. при томе се не може прихватити као довољна паушална оцена навода жалбе која је дата у оспореном решењу, с обзиром да се ради о чињеницама које су од битног значаја за одлучивање по захтеву тужиоца за усклађивање пензије. Стога је по оцени суда, требало од надлежних органа прибавити доказе у којима ће прецизно бити наведено да ли је у наведеном периоду тужилац обављао, командну или руководећу дужност. То што нема доказа у вези ове чињенице, односно што исти нису прибављени, не може бити разлог за непризнавање бодова тужиоцу за вршење командне или руководеће дужности.

Са изнетих разлога, Врховни суд Србије је нашао да је оспореним решењем повређен закон на штету тужиоца, због чега је тужбу уважио, с тим да се у поновном поступку на несумљив начин утврде чињенице које су од значаја за признавање права на увећање накнаде, односно бодова због вршења командне или руководеће дужности.

Због свега наведеног, Врховни суд Србије је, на основу члана 38. став 2. у вези члана 41. став 2. Закона о управним споровима одлучио као у диспозитиву пресуде, а примедбе и правно схватање суда из ове пресуде је обавезно за тужени орган на основу чл. 61. ЗУС-а.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ

Дана 14.11.2007. године, У. 6119/06

Записничар Председник већа-судија

Надежда Николић, с.р. Олга Ђуричић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

ИЈ